

UN ESTIU A RIUDECANYES

Riudecanyes és un poble petit, d'uns 1200 habitants. Això que pot semblar sense importància, en el fons és molt especial per als nens del poble. Viure en un lloc així ens permet fer activitats que en una ciutat no podries fer.

A casa tinc un pacte amb els pares. Si treballo molt, m'esforço i les coses em van bé durant tot el curs, l'estiu que passaré serà un bon estiu. Vull dir que em deixaran aprofitar el màxim de temps per fer allò que em vingui de gust. És un bon pacte i intento aprofitar-lo.

Si aprofites l'estiu, dóna per fer moltes coses. El pantà, encara que sembli un lloc brut o desendreçat, és especial i podem divertir-nos-hi molt. Saltar al pantà, banyar-se, buscar crancs de riu... no tothom té un lloc així al seu poble. Ah, i per la festa major hi ha una cursa d' "andròmines" flotants per travessar-lo i guanya el primer que agafa la senyera. Les setmanes abans comencem a construir la "barca". Cal trobar (robar) bidons, *palés*, cordes, filferro, claus, cargols i pintura. Al grup hi ha els que treballen, els que no treballen i un espavilat que es creu enginyer. Al final nosaltres no anem a guanyar el premi més original, el Titànic (el primer en enfonsar-se) o el guanyador, sinó que anem a banyar-nos i a divertir-nos.

El dia comença aviat, cap a les 9 o 10. Esmorzo. Una estona a l'ordinador i cap a la piscina. La piscina és un punt de trobada. Gairebé tots els meus amics arriben a les 12 en punt com a màxim la 1. Llavors juguem a cartes, a un joc que es diu President, i sempre hi ha el mateix que intenta fer trampes, però sempre l'enganxem. Després juguem a "moros a l'aigua", és com el joc de l'aranya però t'has de tirar de cap i passar a l'altra banda i n'hi ha un al mig que pot fer anar a tocar la paret de la piscina o esperar que saltin i agafar-los i l'aranya es va estenent. Després a dinar. Tornem a la piscina cap a les 4 i llavors juguem a cartes, juguem a lluita a l'aigua i com que jo sóc un esquifit sempre em toca el rebre i després juguem un altre cop a "moros a l'aigua", fins que es facin més o menys les 6. Llavors, agafem el berenar i anem cap a l' "Eura" el poliesportiu, i juguem a futbol.

Ens agrada anar a la piscina, però al poble tenim la possibilitat de banyar-nos a les basses del terme. Als meus amics i a mi ens agrada especialment banyar-nos a la bassa del “Baget”. Aquesta bassa és rectangular, no és gens fonda, gairebé toco de peus a terra! Hi ha una carpa ben grossa que de vegades neda fent tombs a ran del terra. Com que la bassa té una mena de salt, l’escalem i saltem, fins i tot el vam trencar una mica.

La bicicleta ens fa molt de servei, l’estiu sense la bicicleta no seria el mateix, anem amunt i avall, ens agrada anar fins a Montbrió, també cap a Duesaigües llavors passant per la carretera fins l’Argentera i pujar la pujada que dona fins el Castell d’Escornalbou i llavors baixa al poble, de tant en tant, ens quedem a dinar a un restaurant de l’Argentera o bé portem el dinar nosaltres.

L’estiu em fa sentir bé, el temps passa depressa però els dies són llargs. Passem bones estones amb els amics, fem coses que a la resta de l’any no podem fer, i tenim la sensació que cada moment és especial. Ja hauria de ser estiu!!!

GERARD BONO NOLLA
1r premi de 1r d’ ESO